

252JULIOL
2014

LA SORTIDA D'EUROPA DEL REGNE UNIT 3S POC PROBABLE

Francis Ghilès, investigador s3nior associat

Enormes esforços per limitar els danys van seguir r3pidament els passos de la "humiliaci3n hist3rica" del primer ministre brit3nic -Financial Times dixit- despr3s del seu fracàs en aturar el nomenament de l'exprimer ministre de Luxemburg, Jean Claude Juncker, per presidir la nova Comissi3n Europea. Moltes capitals europees podrien estar exasperades amb David Cameron per3 reconeixen que aquest ha de ser compensat per la seva derrota.

Cameron es va convertir en el primer l3der vençut en una votaci3n formal en gaireb3 40 anys de reunions del Consell Europeu per triar un president de la Comissi3n Europea. El fet que el seu 3nic aliat fos el primer ministre d'Hongria, Viktor Orban, no 3s un gran consol. L'apologia de la cancellera alemanya, en privat a David Cameron, sobre el curs que havien pres els esdeveniments en el per3ode previ a la votaci3n gaireb3 un3nime dels l3ders europeus per designar Jean Claude Juncker, ha subratllat fins a quin punt els dos l3ders havien calculat malament. La cancellera alemanya lidera per darrere i no va tenir en compte la reacci3n que la seva ren3ncia a donar ple suport a un membre de la seva pr3pia agrupaci3n pol3tica conservadora provocaria entre els partits conservadors que havien encapçalat les enquestes a Europa i entre la premsa, especialment, la del poder3s diari Bild. El primer ministre brit3nic segueix impermeable al fet que la cancellera alemanya no t3 l3ders europeus a la seva disposici3n.

La posici3n de Gran Bretanya a Europa ha caigut en els darrers anys ja que fins i tot els vells aliats com Dinamarca, els Pa3sos Baixos i Su3cia s'estan cansant del seu estil i les seves amenaces permanents per sortir d'Europa. La seva amenaça de tirar endavant el refer3ndum prom3s per al 2017 va caure com una galleda d'aigua freda. La ret3rica de Churchill sona cada vegada m3s rid3cula, sobretot arran de la negativa de la Cambra dels Comuns a donar suport a la intervenci3n militar a S3ria el passat estiu, la primera vegada que la decisi3n del cap de govern a favor d'una intervenci3n militar a l'exterior havia estat denegada en m3s d'un segle. Tampoc 3s una posici3n de principis per al primer ministre, ja que ho veu com una reminisc3ncia de l'exprimera ministra Margaret Thatcher. Ella tenia, segurament m3s que qualsevol primer ministre brit3nic des de Winston Churchill, una estrat3gia mundial per a Gran Bretanya. Tractar d'emular a aquests dos gegants no est3 a l'abast de David Cameron.

Prometi el que prometi als euroescèptics del partit Tory, aquests sempre són més. La majoria dels parlamentaris conservadors veuen ara Europa com una mena de poció verinosa i afirmen que els agradaria abandonar el vaixell. Els votants, d'altra banda, podrien resultar molt més pragmàtics si, eventualment, s'enfrontessin a la qüestió de "dins" o "fora". Canvis menors en certs aspectes relatius a justícia, afers interiors o accés dels immigrants a les prestacions probablement seran suficients. Aquests conservadors que volen sortir d'Europa hauran d'explicar el què implica la sortida a un electorat que és notablement advers al risc. La nominació per part de David Cameron d'un polític convencional, tranquil i reflexiu, Lord Hill, el líder de la Cambra dels Lords, per ocupar el càrrec de proper comissari europeu de Gran Bretanya, suggereix que Europa no és la causa perduda que sembla que és en el Partit Conservador.

Cameron està paralitzat per la seva creixent incapacitat per guanyar aliats que és essencial si vol forjar acords sobre reformes amb les que molts dels seus homòlegs, com el primer ministre suec i Angela Merkel, estan d'acord. Ell té molts amics afins a Europa però els britànics semblen haver perdut l'art d'arribar a acords a Brussel·les. Cameron haurà de recuperar aquest art si no vol veure com el seu lideratge descendeix a Gran Bretanya. Aquest repte, juntament amb una economia en creixement, és essencial si vol sortir reforçat en les eleccions generals de l'any vinent. Pretendre que Jean Claude Juncker té el destí dels britànics a les seves mans no farà arreglar la situació amb l'electorat britànic.

L'èxit del partit UKIP, que ara compta amb el major nombre de diputats britànics al Parlament Europeu, és poc probable que es repeteixi en les eleccions generals però se suma al creixent nombre de veus a Gran Bretanya que sostenen que el país estaria millor fora de la Unió Europea. Fins i tot les paraules d'avertència dels Estats Units, reiterades pel president Barack Obama, no han aconseguit desarmar els diputats tories i una franja més àmplia de l'opinió pública, que sembla voler anar pel seu compte. Per a Washington, una Gran Bretanya distanciada del seu propi continent és molt menys útil com a amiga. A mesura que augmenti la por al sí en el referèndum escocès que s'acosta, Washington es veurà temptat de recórrer cada vegada més a Berlín.

Sectors rellevants de Gran Bretanya romanen a favor de continuar a Europa, així com la comunitat empresarial i la City. Recentment, el ministre de Finances alemany va dir que considerava impensable que Gran Bretanya sortís d'Europa. Els primers ministres d'Holanda i Suècia comparteixen el seu punt de vista, així com molts altres en el continent que no estan contents amb la capacitat d'Europa per triar polítics que estan a punt de ser retirats per cobrir un lloc de treball - el president de la Comissió, que podria considerar-se digne d'un polític més jove, actiu i amb noves idees. El compromís i la promoció de la gent mediocre com Catherine Ashton són part integrant de la política europea i expliquen per què moltes persones al continent no mostren interès, i encara menys entusiasme, en la gestió dels afers europeus. Independentment dels seus mèrits, Jean Claude Juncker difícilment podrà entusiasmar més votants europeus, la meitat dels quals no voten i la majoria dels quals mai han sentit parlar d'ell. La necessitat de reformes econòmiques a Europa és evident per a tots. Gran Bretanya encara pot, si així ho decideix - i probablement ho farà, fer una contribució important.